

Smart Cities en 15-minutensteden: We moeten ophouden toe te staan dat deze criminelen ons langzaam naar de technotirannie leiden

mei 19, 2024

TheDigitalArtist / Pixabay

Je hebt waarschijnlijk wel eens gehoord van de termen "Smart City" en "15-minutenstad", maar hoeveel weten precies wat ze zijn?

In het volgende artikel beantwoordt de auteur van 'How to Opt-Out of the Technocratic State' Derrick Bronze de vragen: Wat is precies een "Smart City" en hoe verhoudt het zich tot een "15-minuten stad"? En wat heeft dit alles te maken met individuele vrijheid en bewegingsvrijheid? schrijft [Rhoda Wilson](#).

En, tot slot, wat zijn we van plan eraan te doen?

[Inzicht in Smart Cities, 15-minutensteden en hoe we winnen](#)

Door [Derrick Brons](#)

U hebt waarschijnlijk wel eens gehoord van de termen "Smart City" of, het meer recente neefje, "15-minuten stad", maar begrijpt u echt wat deze concepten inhouden? Weet u welke organisaties verantwoordelijk zijn voor het promoten van deze ideeën? En nog

belangrijker, bent u voorbereid om te overleven en te gedijen in het licht van deze vrijheidsberovende plannen?

Om ons voor te bereiden op mogelijke toekomstige noodsituaties, moeten we beter begrijpen waar we mee te maken hebben. Laten we beginnen met te begrijpen wat er bedoeld wordt als we het hebben over "Smart Cities".

De term beschrijft meestal een stedelijk gebied dat is uitgerust met 5G-masten (en binnenkort 6G) die de snelheid en bandbreedte mogelijk maken die nodig is voor autonome voertuigen, robotassistenten en sensoren in de straat om straatverlichting te matigen en waarschuwingssignalen af te geven. Dit alles zou worden aangedreven door kunstmatige intelligentie ("AI"). Samen staan de sensoren, apparaten en infrastructuur bekend als het zogenaamde "Internet of Things" ("IoT").

Eenvoudig gezegd is het IoT het netwerk van digitale apparaten, voertuigen, toestellen en andere fysieke voorwerpen die uitgerust zijn met sensoren waardoor ze gegevens kunnen verzamelen en delen. Deze real-time gegevensverzameling staat centraal in smart city initiatieven die beweren een opstap te zijn naar een digitale utopie. Apparaten die verbonden zijn met het IoT variëren van smartphones tot slimme apparaten tot slimme huizen of gebouwen met slimme thermostaten. Zelfs wearables zoals smartwatches, oordopjes en fitnessapparaten maken deel uit van het IoT. Een eenvoudige vuistregel is dat als je apparaat beweert "slim" te zijn of Wi-Fi- of Bluetooth-mogelijkheden heeft, het kan worden aangesloten op het IoT.

National Geographic omschrijft een slimme stad als "een stad waarin een reeks sensoren (meestal honderden of duizenden) wordt ingezet om elektronische gegevens te verzamelen van en over mensen en infrastructuur om de efficiëntie en levenskwaliteit te verbeteren." NatGeo merkt op dat inwoners en stadsmedewerkers mogelijk apps moeten gebruiken om toegang te krijgen tot stadsdiensten, om meldingen van storingen, ongelukken en misdrijven te ontvangen en te versturen, om belastingen en heffingen te betalen, enz. Ze benadrukken ook de potentiële gebruikscases voor het verminderen van energieverbruik en het "duurzamer" maken van een stad.

Over het algemeen worden slimme steden aan het publiek verkocht als een futuristisch stadslandschap met functies zoals straatverlichting die automatisch uitgaat als er niemand in de buurt is, of AI-algoritmen die vuilnisophaalroutes optimaliseren. Er wordt ons ook verteld dat we door AI te combineren met sensoren en camera's overall autonome, of bestuurderloze, voertuigen zullen hebben die verkeersopstoppingen zullen verminderen.

Helaas is de visie voor een slimme stad eigenlijk een volgende stap in de richting van het verliezen van onze vrijheden en privacy.

In april 2018 bracht de American Civil Liberties Union een gids uit met belangrijke vragen die gesteld zouden moeten worden door stadsambtenaren die zich willen aansluiten bij de smart city-beweging. De gids, ['How to Prevent Smart Cities from Turning to Surveillance](#)

van Noord-Californië. In januari 2019 vroeg ik de heer Cagle om commentaar op de groei van slimme steden en de technologie erachter. Dit is wat hij me vertelde:

Merkwaardig en plotseling gebrek aan diversiteit in nieuwe wervingsadvertentie Amerikaans leger

Als we het hebben over smart city-technologie, of het Internet of Things, in de context van de overheid, hebben we het eigenlijk over elektronica die misschien klein en goedkoop is, die overal in de stad kan worden geplaatst en die in wezen kan worden ontworpen om informatie te verzamelen, of het nu visuele informatie is of audio-informatie of informatie over bijvoorbeeld of een parkeerplaats bezet is. Maar voordat er slimme stadstechnologie wordt aangeschaft of ingezet, is het echt belangrijk dat een stad samen met haar gemeenschap bepaalt of die technologie echt slim is voor de stad om te doen.

Smart city technologie kan een wolf in schaapskleren zijn. Het kan een andere manier zijn voor de overheid om informatie te verzamelen die ze misschien niet wilde verzamelen voor wetshandavingsdoeleinden, maar die later wel kwetsbaar zou kunnen zijn voor dat soort gebruik of die ze misschien niet wilde verzamelen voor immigratiedoeleinden, maar die later wel kwetsbaar zou kunnen zijn. En nogmaals, deze technologie wordt vaak verzameld door bedrijven die het hebben ontwikkeld. Het is dus echt belangrijk voor de stad en de gemeenschap om op één lijn te zitten over wie de eigenaar wordt van deze gegevens terwijl we doorgaan met dit project, wie deze gegevens kan verkopen en of de gemeenschappen uiteindelijk de controle hebben over deze technologieën.

Slimme steden zijn niet alleen een nachtmerrie op het gebied van privacy, maar als de stadsplanners hun zin krijgen, kun je binnenkort misschien niet meer autorijden zonder te betalen, of bestraft worden voor door rood oversteken dankzij alomtegenwoordige gezichtsherkenningcamera's.

Wat is een 15-minutenstad?

Dit brengt ons bij het concept van 15-minutensteden. Voor het eerst besproken door een stadsplanner genaamd Carlos Moreno tijdens de conferentie over klimaatverandering van de Verenigde Naties in 2015, is 15-minutensteden in wezen het idee dat alle middelen binnen een gemeenschap binnen 15 minuten lopen te vinden moeten zijn.

Zoals dat gaat met de meeste ideeën die door de VN worden gepromoot, klinkt het op zichzelf niet zo verschrikkelijk. Ik bedoel, wie wil er nu niet te voet boodschappen kunnen doen of naar het plaatselijke buurthuis kunnen gaan voor een kookfeest? Sommigen van jullie wonen misschien zelfs al in gebieden waar alles binnen 15 minuten te bereiken is. Wat is dan het probleem, vraag je je misschien af?

Als je verder kijkt dan de modewoorden, zie je dat 15-minutensteden, net als slimme steden, het potentieel hebben om gebruikt te worden als een manier om de bewegingsvrijheid, de vrijheid van meningsuiting en de privacy te beperken. Veel mensen zijn ook bang geworden dat concepten als smart cities en 15-minutensteden eigenlijk gaan over sociale engineering zodat mensen stoppen met het rijden in hun eigen privévoertuigen – allemaal in naam van het klimaat, natuurlijk. Kijk niet verder dan een [gloednieuw boek van Carlos Moreno](#), dat beweert “technieken te bieden om de gewoonten van auto-afhankelijke stadsbewoners te veranderen.” Veel duidelijker dan dat wordt het niet.

Moreno is succesvol geweest in het doorzetten van zijn idee naar de mainstream. Parijs, Frankrijk, heeft het [idee voor het eerst overgenomen in 2020](#). Maar pas eind 2022 en begin 2023 werd de weerstand tegen 15-minutensteden een publieke zaak. In februari 2023 verzamelden zich naar schatting [2.000 demonstranten](#) in het centrum van Oxford, Engeland, voor een protest tegen de aanleg van wat bekend staat als een verkeersarme wijk, of LTN.

Zonder vaccinatie en hersenchip een tweederangs mens

Om de LTN in te voeren, stemden de ambtenaren van Oxford voor de invoering van zes “verkeersfilters” die het gebruik van auto’s in woonwijken van de stad tijdens bepaalde uren moeten beperken. Camera’s met een automatische nummerplaatlezer (“ALPR”) zullen nummerplaten scannen om bestuurders van buiten het graafschap Oxfordshire te beboeten die deze gebieden binnenrijden op momenten dat er veel verkeer is.

Natuurlijk hebben de media hun best gedaan om de tegenstanders van de 15-minutensteden te bestempelen als “extreem rechtse” samenzweringstheoretici. Door de reacties van de bewoners en de internationale aandacht heeft de gemeenteraad van Oxford er onlangs voor gestemd om de vermelding van “15-minutensteden” uit hun stadsplanningsdocumenten te verwijderen. Terwijl de gemeenteraad stemde om de zin uit hun documenten te verwijderen, maakten ze duidelijk dat ze nog steeds van plan zijn om door te gaan met hun visie van een bewandelbare stad met beperkingen op privévoertuigen. Louise Upton, het kabinetslid voor planning van de gemeenteraad van Oxford, [vertelde The Times](#) dat het verwijderen van de zin “geen merkbaar verschil zou maken voor onze planningsbeslissingen.”

Oxford is niet de enige stad die stappen onderneemt om rijbeperkingen in te voeren of digitale technologie gebruikt om het gedrag van burgers te catalogiseren. Ambtenaren van een Canadese gemeente stemden onlangs om toeristen te verplichten [30 Canadese dollar te betalen](#) voor een quick-response code (“QR-code”) om de eilandengroep Îles-de-la-Madeleine binnen te komen of te verlaten. De ruim 12.000 inwoners [moeten hun rijbewijs laten zien](#) om de eilandengroep binnen te komen of te verlaten.

In 2022 voerde Venetië in Italië een soortgelijk beleid in met de aankondiging dat toeristen die de historische kanalen voor één dag bezoeken een [vergoeding moeten betalen](#). De maatregel zou een antwoord zijn op het beruchte toerisme dat de regio overspoelt. Hoewel de vergoeding slechts ongeveer US\$6 bedraagt en alleen van toepassing is op de 29 drukste dagen van het jaar, moeten mensen zich registreren en, opnieuw, een QR-code verkrijgen via een smartphone. Dit lijkt me weer een andere manier om mensen in de digitale gevangenis te krijgen die rond de mensheid wordt gebouwd.

Het World Economic Forum en de Verenigde Naties

Het zal voor niemand een verrassing zijn dat het WEF en de VN twee van de grootste voorstanders zijn van de 15-minutenstad en Smart City projecten. In oktober 2019 lanceerden het WEF en de [G20-landen de G20 Global Smart Cities Alliance on Technology Governance](#).

Op de website van de Smart Cities Alliance staat dat de alliantie “wereldwijde beleidsnormen vaststelt en bevordert om beste praktijken te helpen versnellen, potentiële risico’s te beperken en meer openheid en publiek vertrouwen te stimuleren.” De alliantie zegt meer dan 200.000 steden en lokale overheden te vertegenwoordigen, evenals bedrijven, startups, onderzoeksinstellingen en maatschappelijke organisaties.

Het WEF herinnert ons er ook aan dat het streven naar smart-15-minutensteden bedoeld is om het [Sustainable Development Goal 11 van de Verenigde Naties te bereiken](#), dat erop gericht is om steden en menselijke nederzettingen “inclusief, veilig, veerkrachtig en duurzaam” te maken. In het belang van dit doel – en de rest van de SDG’s van de VN – werken steden aan de implementatie van een reeks zogenaamde slimme technologieën. Het zijn deze technologieën en concepten die zullen worden gebruikt om de mensheid in strak gecontroleerde, getraceerde en traceerbare stedelijke omgevingen onder te brengen.

[Het Trudeau-regime heeft plannen aangekondigd om te beginnen met het euthanaseren van gehandicapte kinderen](#)

Wat is de oplossing?

Terwijl deze technocraten dag en nacht vergaderen om hun toekomstige dystopie voor de mensheid uit te stippelen, moeten wij ons afvragen wat wij doen om onze toekomst uit te stippelen. Als de mensheid haar eigen koers wil bepalen, moeten we ophouden deze criminelen toe te staan ons langzaam in de technotirannie te laten lopen.

Eén ding dat iedereen kan doen is zich afvragen wat jij zou doen als jouw stad een QR-code of een digitale ID zou vereisen om toegang te krijgen tot de supermarkt? Of misschien het plaatselijke ziekenhuis? Misschien, zoals we zagen tijdens de covid-19 crisis,

zou je bedrijf een digitale ID nodig hebben om betaald te worden en je bank zou het nodig hebben om de cheque te innen.

Als je werkgever of stad vaccinatieverplichtingen of PCR-tests heeft ingevoerd, is het waarschijnlijk dat ze in de nabije toekomst soortgelijke maatregelen zullen nemen. Het is een absolute must om een plan te bedenken hoe je deze moeilijke situaties het hoofd kunt bieden. Praat met je familie, je vrienden, je burens, je kerk, enz. Stel je deze scenario's voor en vraag elkaar hoe je elkaar zou kunnen steunen in deze situaties.

Een ander belangrijk onderdeel van het opbloeien in het aangezicht van toenemende tirannie is gemeenschap. Nogmaals, dit kan je directe familie zijn, je activistische kring, je burens, collega's of kerkleden. Het punt is dat we allemaal een ondersteunend netwerk nodig hebben om deze tijden door te komen. We hebben netwerken nodig om voedsel, diensten, zaden, vaardigheden en andere goederen te verhandelen waarvoor geen injecties, QR-codes, digitale ID's of andere invasieve maatregelen nodig zijn.

Als je merkt dat je tekortschiet in de gemeenschapsafdeling, moedig ik je ten eerste aan om de Freedom Cell Network website te gebruiken om op de kaarten te zoeken naar mensen en groepen bij jou in de buurt. Persoonlijke ontmoetingen zijn altijd beter dan digitale verbindingen. Sterker nog, ik moedig je aan om de komende ['Exit and Build Land Summit 4'](#) bij te wonen om gelijkgestemde vrijheidsliefhebbers te ontmoeten die precies dit gesprek voeren.

De summit vindt [volgende week 16-20 mei](#) plaats in Bastrop, Texas (buiten Austin) en wordt georganiseerd door John Bush, de medeoprichter van The Freedom Cell Network en de oprichter van Live Free Academy. John en zijn vrouw Rebecca brengen huiseigenaren, perma culturisten, regeneratieve ranchers, vrijwilligers, activisten, onafhankelijken, survivalisten en ondernemers samen om te bespreken hoe we gemeenschappen kunnen opbouwen die de aanvallen van de technocratische staat kunnen weerstaan.

Wat je ook doet, het is noodzakelijk om deze informatie zo breed en zijd mogelijk te verspreiden en te beginnen met toekomstplannen. Jullie kinderen, hun kinderen en hun kinderen rekenen op ons om op te staan en resoluut actie te ondernemen. Ze rekenen op ons om een betere, vrijere wereld voor hen achter te laten.

Het is tijd om samen op te staan. Het is tijd voor [Exit and Build](#).

📌 Volg Frontnieuws op Telegram

Lees meer over:

Frontnieuws

<https://www.frontnieuws.com>

Mijn lichaam is geen eigendom van de staat. Ik heb de uitsluitende en exclusieve autonomie over mijn lichaam en geen enkele politicus, ambtenaar of arts heeft het wettelijke of morele recht om mij te dwingen een niet-gelicenseerd, experimenteel vaccin of enige andere medische behandeling of procedure te ondergaan zonder mijn specifieke en geïnformeerde toestemming. De beslissing is aan mij en aan mij alleen en ik zal mij niet onderwerpen aan chantage door de overheid of emotionele manipulatie door de media, zogenaamde celebrity influencers of politici.